



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **Mgr. J. C.**, bytem S. 1211/8, J., zast. JUDr. Petrem Šulcem, bytem Červinkova 7, Brno, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, **k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 8. 2011, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 31. 8. 2011, č. j. X, **s e r u š í** a věc **s e** žalované **v r a c í** k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **j e p o v i n n a** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 9.290 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalobkyni **s e v r a c í** zůstatek zálohy na znalecký posudek v částce 710 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované, označenému v záhlaví. Žalobkyně namítala, že nebyl zjištěn řádně skutkový stav a nebyla zohledněna skutečnost, že příčinou jejího nepříznivého zdravotního stavu je

kombinace více zdravotních postižení. Ty žalobkyně popsala a uvedla, že při jejím postižení nemůže vykonávat svou profesi.

Krajský soud požádal o přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „MPSV“) v Ostravě, která toto učinila a soudu zaslala posudek ze dne 10. 2. 2012.

S posudkem žalobkyně nesouhlasila z důvodu nedostatečné dokumentace, neúplného zhodnocení a nedostatečné odbornosti posudkového lékaře. Žalobkyně navrhla výslech ošetřujících lékařů Vojenské nemocnice, kde byla žalobkyně opět hospitalizována, dalšími lékařskými zprávami a souhrnnou lékařskou zprávou.

Při jednání soudu žalobkyně prostřednictvím zástupce namítla, že pokusy o zaměstnání vždy opět vedly k hospitalizaci a od roku 2007 nedocházelo ke zlepšení zdravotního stavu ani stabilizaci, ale naopak k jeho zhoršování. Nebylo jednoznačně doloženo, v čem se zdravotní stav zlepšil. Proto navrhla žalobkyně důkaz znaleckým posudkem.

Soud ustanovil ke zjištění skutkového stavu znalce z oboru psychiatrie s tím, že je povinen si přibrat jako konzultanta znalce se specializací posudkové lékařství.

Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 3. 5. 2011, podle něhož náleží žalobkyni namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod druhého stupně, s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník ze dne 22. 4. 2011 žalobkyně byla invalidní v druhém stupni, protože u ní nastal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokles její pracovní schopnosti pouze o 60 %. Toto posouzení potvrdil i lékař žalované v námitkovém řízení.

Podle posudku Posudkové komise MPSV v Ostravě ze dne 10. 2. 2012 žalobkyně byla ke dni vydání invalidní v prvním stupni s tím, že přiznání plné invalidity v roce 2007 bylo posudkovým omylem.

Dále soud vzal za prokázané, že u žalobkyně se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla těžká porucha osobnosti anxiózně anankastická v kombinaci s periodickou depresivní poruchou. Tento stav odpovídal postižení podle kapitoly V položky 7c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s velmi podrobným odůvodněním ve zbylé části posudku. Tento stav trval od 22. 4. 2011 (tj. od odůznání invalidity třetího stupně) až do dne vydání napadeného rozhodnutí. V tomto období nedošlo k zásadním změnám zdravotního stavu žalobkyně. U žalobkyně nepochybně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jsou omezeny tělesné, smyslové nebo

duševní schopnosti žalobkyně významné pro její pracovní schopnost a tento stav trval déle než rok (v souladu s § 26 zákona č. 155/1995 Sb.). Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně v tomto období činila 70 %.

K datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní ve třetím stupni podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb, o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %, a to od oduznutí. Toto se podává ze znaleckého posudku MUDr. P. K., znalce z oboru zdravotnictví, se specializací na psychiatrii a znalce MUDr. J. B., znalce z oboru zdravotnictví, se specializací na pracovní úrazy a nemoci z povolání a posudkové lékařství, ze dne 8. 8. 2012.

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované, posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Ostravě ze dne 10. 2. 2012 a znalecký posudek MUDr. P. K., znalce z oboru zdravotnictví, se specializací na psychiatrii a znalce MUDr. J. B., znalce z oboru zdravotnictví, se specializací na pracovní úrazy a nemoci z povolání a posudkové lékařství, ze dne 8. 8. 2012, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Ostravě. Protože však posudková komise posoudila zdravotní stav žalobkyně jinak než posudkové orgány žalované a nadto žalobkyně vznesla řadu relevantních námitek proti tomuto posouzení, soud nechal vypracovat znalecký posudek. Krajský soud nezpochybnil závěr znaleckého posudku pro jeho úplnost a podrobné a přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal. Se znaleckým posudkem vyslovila souhlas před rozhodnutím soudu i žalovaná.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Jestliže u žalobkyně bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu pracovní schopnosti žalobkyně nejméně o 70 %, je nutno žalobkyni k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidní ve třetím stupni, a to od odůznání, tedy i k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobkyně je invalidní ve třetím stupni od odůznání dne 22. 4. 2011.

Soud uložil neúspěšné žalované náhradu nákladů řízení žalobkyně, spočívajících v části znalečného ve výši 9.290 Kč v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Znalečné v této výši bylo znalci MUDr. P. K. přiznáno usnesením ze dne 28. 8. 2012, č. j. 72Ad 29/2011-95; zálohu na náklady znaleckého posudku ve výši 10.000 Kč žalobkyně složila na výzvu soudu před zahájením prací na znaleckém posudku. Zůstatek ze zálohy na znalečné činí 710 Kč a vrací se žalobkyni.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 28. 8. 2012

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně